

[Undervisningsministeren.]

et tilsvarende beløb for kommunerne — dog noget mindre i finansåret 1970-71 — bemærkes, at disse merudgifter alene skyldes de ændringer i fritidsundervisningsloven, der er konsekvenser af lønændringerne i forbindelse med tjenestemandreform.

Idet jeg med hensyn til enkeltheder i lovforslaget i øvrigt skal henvise til de til dette knyttede bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Jeg skal herved på venstresocialisternes vegne fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om udgivelse af et folketingsblad.*

Det er en nødvendig forudsætning for offentlig interesse omkring folketingsarbejdet, for debat om det og for stillingtagen til de enkelte sager, at informationen er tilstrækkelig.

Det er den langtfra i dag.

Det må anses for at være folketingets pligt at informere hver enkelt borger om sit virke.

Dette kan ske gennem det folketingsblad, vi foreslår udgivet.

Bladet bør være tiltalende i udstyr, tiltrækkende gennem sit indhold, lettilgængeligt i kraft af enkelt og klart sprog og overskueligt med korte artikler og begrænset sitedetal (f. eks. 12).

Almindeligt ugebladsformat vil være velegnet.

Forslagsstillerne mener, at forslagets gennemførelse vil være et stort fremskridt, men det overflødig gør ikke andre initiativer. Bl. a. bør den politiske information og debat i radio og TV intensiveres. Det kan f. eks. ske ved, at udsendelsen „Vælgeren spørger“ også imellem valgkampene bringes jævnligt, at hvert parti et par gange om måneden får stillet et kvarters sendetid til rådighed, og at TV hver uge bringer et indenrigspolitisk magasin.

Dette vil sammen med udgivelsen af et folketingsblad gøre informationen bedre og mere alsidig, end den er i dag, hvor f. eks. 90 pct. af dagbladene er regeringsblade.

Lige så vel som det bør være enhver borgers simple ret at blive ordentligt informeret om det politiske arbejde og om de modstående synspunkter, bør det være alle

partiers klare ret at kunne henvende sig til alle borgere.

Denne sidste ret er illusorisk i dag, hvor kun meget kapitalstærke kredse kan nå ud til alle — og kun ved enkelte lejligheder.

Forslagsstillerne finder også, at der er et stort behov for bedre orientering om pligter og rettigheder. F. eks. viste en undersøgelse for nylig, at 17 pct. af folke- og invalidepensionisterne ikke kendte boligsikringsordningens eksistens.

Sådan oplysning bør systematisk bringes i Folketingsbladet.

Bladet bør også stå åbent for debatindlæg og spørgsmål.

Udgivelse og distribuering af bladet vil vel koste ca. 30 mill. kr. om året.

Forslagsstillerne har i den senere tid haft lejlighed til at drøfte forslaget i mange og vidt forskellige kredse. Praktisk talt overalt har man været positivt indstillet over for det.

Der er grund til at tro, at folketinget vil være lige så velvilligt. Tingets medlemmer ved jo af egen erfaring, hvor ringe informationen og den såkaldt politiske interesse er i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsklubber m. v. i Grønland.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 14) findes i tidenden sp. 2383).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om en statstidende.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 77) findes i tidenden sp. 2384).